

Sygn. akt V KO 59/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie z wniosku Prokuratora Rejonowego w T. o umorzenie postępowania karnego i orzeczenie środków zabezpieczających wobec S. M. podejrzanego z art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 lipca 2022 r

wniosku Sądu Rejonowego w T.

zawartego w postanowieniu

z dnia 1 czerwca 2022 r., sygn. akt VIII K [...]

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w T., oznaczoną sygnaturą VIII K [...], przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w [...].

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2022 r. Sąd Rejonowy w T. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, rozpoznanie wniosku Prokuratora Rejonowego [...] w T. o umorzenie postępowania karnego i orzeczenie środków zabezpieczających wobec S. M. podejrzanego z art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 190 § 1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia podał, że jednym z pokrzywdzonych w niniejszej sprawie jest SSO B. W., pełniący

aktualnie funkcję Prezesa Sądu Okręgowego w T., zaś podejrzany S. M. to, cyt. „jest długoletnim adwokatem i na obszarze tutejszego sądu występował regularnie w charakterze obrońcy lub pełnomocnika. Pomimo statusu adwokata niewykonującego zawodu nadal jest on znany w środowisku tutejszych sędziów.”

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być **tylko dobro wymiaru sprawiedliwości**. Jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocennym. Przyjmuje się między innymi, że dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia uruchomienie trybu, określonego w art. 37 k.p.k., wtedy, **gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana** (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 stycznia 2001 r., sygn. akt III KO 105/00, z dnia 12 lutego 2002 r., sygn. V KO 3/02). Tak jest między innymi, gdy konfiguracja zawodowych powiązań uczestników postępowania z sądem miejscowo właściwym może wywoływać u zewnętrznych obserwatorów obawy, czy ta sprawa będzie rozpoznana w warunkach wolnych od wszelkiego rodzaju nacisków, nawet tylko tych będących następstwem samej świadomości istnienia służbowych powiązań sędziów tego sądu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10, z dnia 14 kwietnia 2021 r., sygn. akt IV KO 26/21).

Mając na względzie tak rozumiane pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, Sąd Najwyższy uznał, iż okoliczności, które przedstawiono w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w T., mogą powodować powstanie w odbiorze zewnętrznym przekonania o braku warunków do bezstronnego jej rozpoznania przez ten Sąd Rejonowy. Kierując się tym, Sąd Najwyższy postanowił, przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w [...], tj. Sądowi spoza obszaru objętego właściwością apelacji [...].

